

2 Niedziela Wielkiego Postu,

Pierwsze czytanie - z księgi Rodzaju 22, 1-2 ; 9-13 ; 15-18

A po tych wydarzeniach Bóg wystawił Abrahama na próbę. Rzekł do niego: «Abrahamie!» A gdy on odpowiedział: «Oto jestem» - powiedział: «Weź twego syna jedynego, którego miłujesz, Izaaka, idź do kraju Moria i tam złóż go w ofierze na jednym z pagórków, jakie ci wskażę». A gdy przyszli na to miejsce, które Bóg wskazał, Abraham zbudował tam ołtarz, ułożył na nim drwa i zwiąawszy syna swego Izaaka położył go na tych drwach na ołtarzu. Potem Abraham sięgnął ręką po nóż, aby zabić swego syna. Ale wtedy Anioł Pański zawołał na niego z nieba i rzekł: «Abrahamie, Abrahamie!» A on rzekł: «Oto jestem». [Anioł] powiedział mu: «Nie podnoś ręki na chłopca i nie czyn mu nic złego! Teraz poznałem, że boisz się Boga, bo nie odmówiłeś Mi nawet twego jedynego syna». Abraham, obejrzawszy się poza siebie, spostrzegł barana uwikłanego rogami w zaroślach. Poszedł więc, wziął barana i złożył w ofierze całopalnej zamiast swego syna. Po czym Anioł Pański przemówił głośno z nieba do Abrahama po raz drugi: «Przysięgam na siebie, wyrocznia Pana, że ponieważ uczyniłeś to, a nie oszczędziłeś syna twego jedynego, będę ci błogosławił i dam ci potomstwo tak liczne jak gwiazdy na niebie i jak ziarnka piasku na wybrzeżu morza; potomkowie twoi zdobędą warownie swych nieprzyjaciół. Wszystkie ludy ziemi będą sobie życzyć szczęścia [takiego, jakie jest udziałem] twego potomstwa, dlatego że usłuchałeś mego rozkazu».

- Ten tekst można czytać dwoma kluczami.

1. Pierwszy klucz (spojrzenie pogańskie) – to wyobrazenie sobie Boga jako Tego który rozkazuje Abrahamowi, by złożył w ofierze swego syna. Abraham posłusznie czyni to i wtedy Bóg, jakby w nagrodę za jego posłuszeństwo, daje mu obietnice.....Jest to obraz Boga, który rozkazuje, karze i nagradza...

2. Drugi klucz – to odczytanie tego tekstu oczami wiary.

Jest tu bardzo ważny motyw spojrzenia:

- Wskazują na to słowa: "obejrzawszy się, spostrzegł, podnieść wzrok"....
- A sama nazwa *Moriah*, znaczy jednocześnie "Pan widzi" i "Pan jest widziany". Tak więc można powiedzieć, że wiara jest jak okulary, poprzez które spoglądamy na świat i na Boga....

- Autor czytanej dziś tekstu, pisząc go, dobrze wiedział, że Izaak przeżył. Nie zakładał więc żadnego napięcia wywołanego niepewnością zdarzeń...która niektórzy pielęgnują i wyolbrzymiają.

- Tekst ten powstał 700 lat pne, a Abraham żył około 1850 lat pne. Prawdopodobnie został napisany dla przypomnienia i zapewnienia, że Bóg zabrania składania ofiar z ludzi. Tym bardziej, że wówczas wiele ludów pogańskich, z którymi spotykał się naród wybrany, składało takie ofiary. Zdawało się, że Izraelczycy naśladowali ich...
- *“Gdy ty wejdiesz do kraju, który ci daje Pan, Bóg twój, nie ucz się popełniania tych samych obrzydliwości jak tamte narody. **Nie znajdzie się pośród ciebie nikt, kto by przeprowadzał przez ogień swego syna lub córkę, uprawiał wróżby, gusa, przepowiednie i czary; nikt, kto by uprawiał zaklęcia, pytał duchów i widma, zwracał się do umarłych. Obrzydliwy jest bowiem dla Pana każdy, kto to czyni. Z powodu tych obrzydliwości wypędza ich Pan, Bóg twój, sprzed twego oblicza. Dochowasz pełnej wierności Panu, Bogu swemu. Te narody bowiem, które ty wydziedziczysz, słuchały wróżbitów i wywołujących umarłych. Lecz tobie nie pozwala na to Pan, Bóg twój.”** (Pwt 18,9-14)*
- *“I zbudowali wyżynę Tofet w dolinie Ben-Hinnom, aby palić w ogniu swoich synów i córki, czego nie nakazałem i co nie przyszło Mi nawet na myśl.”* (Jr 7,31)
- *“Zbudowali nadto wyżyny Baalowi, by palić swoich synów w ogniu jako ofiary dla Baala, czego nie nakazałem ani nie poleciłem i co nie przyszło Mi nawet na myśl.”* (Jr 19,5)

W czytany dziś fragmencie, Bóg zwraca się do Abrahama wypowiadając imię, które nadał mu po zawarciu z nim Przymierza, a nie to, które nosił od urodzenia (Abram). Abraham oznacza ojciec wielu (w sensie nieskonczonej ilości).

«Weź twego syna jedynego, którego miłujesz, Izaaka»

- Znaczy to, że Bóg nie zapomniał o swej Obietnicy.
- To przez niego, jedynego syna Izaaka, wypełni się Obietnica – on zapoczątkowuje liczne potomstwo Abrahama.

Bóg zanagazował się w Przymierzu z Abrahamem. Dzięki temu, nadzieja człowieka może dosięgnąć nadziei samego Boga....

Abraham wierzył, że Bóg zawsze chce dobra dla człowieka, cokolwiek się wydarzy, jakiegokolwiek spotkają go przeszkody i trudności. Dzięki tej silnej wierze, Abraham odkrył, że słowa *“złóż w ofierze”* nie znaczą *“zabij”*...ale *“daj mu życie i nigdy nie zapomnij, że to Ja ci go dalem...”*

- Jako że Abraham zachował ufność Bogu w tak ciężkiej próbie wiary, Bóg ponawia Swą Obietnicę: **«Przysięgam na siebie, wyrocznia Pana, że ponieważ uczyniłeś to, a nie oszczędziłeś syna twego jedyne, będę ci błogosławił i dam ci potomstwo tak liczne jak gwiazdy na niebie i jak ziarenka piasku na wybrzeżu morza; potomkowie twoi zdobędą warownie swych nieprzyjaciół. Wszystkie ludy ziemi będą sobie życzyć szczęścia [takiego, jakie jest udziałem] twego potomstwa, dlatego że usłuchałeś mego rozkazu.»**

Psalm 116, 10; 15 -19

*Ufałem, nawet gdy mówiłem
«Jestem w wielkim ucisku».
Drogocenną jest w oczach Pana
śmierć Jego czcicieli.*

*O Panie, jam Twój sługa,
jam Twój sługa, syn Twojej służebnicy:
Ty rozerwałeś moje kajdany.
Tobie złożę ofiarę pochwalną
i wezwę imienia Pańskiego.*

*Moje śluby, złożone Panu, wypełnię
przed całym Jego ludem.
na dziedzińcach domu Pańskiego,
pośrodku ciebie, Jeruzalem.*

“Ufałem, nawet gdy mówiłem: «Jestem w wielkim ucisku.... Ty rozerwałeś moje kajdany”

- Uciskiem i kajdanami jest tu niewola w Egipcie, w czasie której faraon dziesięć razy obiecał uwolnić Hebrajczyków i nie dotrzymał słowa....to Bóg ich wyzwolił i pomógł w ucieczce.
- W ciągu wieków, naród wybrany doświadczył wielu innych "kajdan" i "niewoli"...

"Drogocenną jest w oczach Pana śmierć Jego czcicieli"

- Oto inne tłumaczenie tego zdania: « *wiele kosztuje Pana śmierć Jego czcicieli* »
- Te słowa są jak echo z pierwszego czytania, o doświadczeniu Abrahama.
- Pokusą jest myślenie, że Bóg jest naszym rywalem czy że "gra" z nami. W raju wąż szeptał, że Bóg pragnie śmierci człowieka...a cały opis biblijny potwierdza, że słowa te są pokusą, której nie powinniśmy ulegać...

To, jak sobie wyobrazamy Boga, wpływa na naszą relację do Niego.

U pogan ta relacja ma dwa etapy:

1. Człowiek pragnie czy potrzebuje czegoś.
2. Aby to otrzymać, próbuje przekupić boga wszelkimi dostępnymi mu środkami i sposobami, jest nawet gotów zabić człowieka, by złożyć go w ofierze.

Spiwany dziś psalm przedstawia całkowity zwrot w powyższej postawie – opisuje bowiem postawę człowieka wierzącego.

1. **Izraelici dobrze wiedzą, że to Bóg (a nie człowiek) jest od zawsze Inicjatorem, to On stworzył człowieka, to On ocalił Noego i powołał Abrahama...zaprosił do Przymierza z Nim; to On uwolnił swój lud z niewoli egipskiej.**
 - *Pan mówił: «Dostyc napatrzyłem się na udrękę ludu mego w Egipcie i nasłuchałem się narzekań jego na ciemiężców, znam więc jego uciężenie. Zstąpiłem, aby go wyrwać z ręki Egiptu i wyprowadzić z tej ziemi do ziemi żyznej i przestronnej, do ziemi, która opływa w mleko i miód, na miejsce Kananejczyka, Chetyty, Amoryty, Peryzzyty, Chiwwity i Jebusyty. Teraz oto doszło wołanie Izraelitów do Mnie, bo też naocznie przekonałem się o cierpieniach, jakie im zadają Egipcjanie. Idź przeto teraz, oto posyłam cię do faraona, i wyprowadź mój lud, Izraelitów, z Egiptu».*
2. **Każdy gest człowieka w stosunku do Boga jest odpowiedzią na Jego inicjatywę. I tak, dziękując Boga za coś, uznajemy (w sensie rozpoznajemy) Jego dzieło: "Czym odwdzięcze się Panu za dobro, które mi uczynił...?"**

“Moje śluby, złożone Panu, wypełnię”

- Odtąd, dziękczynienie Bogu wyrażane będzie nie tylko poprzez składanie ofiar w Świątyni ale przede wszystkim w wierności Bogu w życiu codziennym.
 - « *Tobie złożę ofiarę pochwalną i wezwę imienia Pańskiego. Moje śluby, złożone Panu, wypełnię przed całym Jego ludem. na dziedzińcach domu Pańskiego, pośrodku ciebie, Jeruzalem. »(w.17)*